

Lovas István: Alszik az apparátus?

2015 március 29. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Szurdán a Szabadság híd két végét öt-öt autóval másfél órán át blokkolta a forgalom el? a parányi Demokratikus Magyarországért Civil Társaság. Ugyanez a csapat nemrégiben a Lánchidat torlaszolta el.

Mert ezt rend?ri mosoly kíséretében megtehetette a világ legliberálisabb államában, Magyarországon.

Aki e kijelentést tesztelni kívánja, javaslom, próbálja megtenni ugyanezt a hídblokkolást hasonlóképpen „civil” alapon a New Yorkot az East River fölött Brooklynnal összekötő hídon. Vagy a párizsi Pont Neufön vagy a London Bridge-en. De a kísérletért büntetesként kirótt cechet nem a Magyar Hírlap olvasói állják.

A magyar Országgyűlés épülete előtt nyolc hónapja éktelenkedő sátorábor is egy ultraliberális állam példátlan toleranciájára vall. Néhány ember kormányellenes sátrazása a Westminster, a Fehér Ház, az Elysée palota vagy a francia Nemzetgyűlés épülete előtt kemény percekig tartana. Ha egyáltalán megkezdődhetne, ami kétséges.

A Parlament előtti sátorábor a súlyos esztétikai kár mellett jelentős bosszúságot okoz olyan turistáknak, akik Japánból vagy Új-Zélandról átkelve keresik és találják meg igen nehezen azt a nézőpontot, ahonnan a gyönyörű épület az azt elrondító liberális rongyok nélkül lefotózható. Holott az épületkomplexum déli oldalán kifejezetten lenne hely tiltakozásra anélkül, hogy a fő látványt a demonstrálók eléktelenítenék.

Most ne vizsgáljuk azt, hogy ezért a szemet szűrő látványért mennyiben tehető felelőssé az e sátrak előtt naponta elsorjázó törvényhozók, a testületi vezetőik katasztrofálisan rossz megválasztását visszatükröző bíróságok munkája, vagy Pintér Sándor belügyminiszter.

Akik azt hiszik, itt a jogszabály és a pártatlanság dönt, vagyis mindezt a jobboldal is megtehetné, tegyen egy próbát. Kérjen engedélyt arra, hogy a jelenlegi balliberális sátoráborral szemben felállít egy jurtát, amelynek tetején ez a felirat lenne olvasható: „Liberális Pintér, takarítsd ki a teret, vagy takarodj!”

Aki pedig kételkedik abban, hogy a hazai „rendfenntartó erők” és igazságszolgáltatás kezében nem lenne jogalap mindenfajta hídelzárás elleni fellépésre, emlékezzen arra, amikor korábban Budaházy Györgyöt vitték el emiatt. Miközben a hídelzárás mai, zavartalan gyakorlatát a balliberális média a polgári engedetlenség égiszében magasztalt példaként ünnepli, és még több, még durvább akcióra buzdít.

Nem, a mai hatalom nem fél az illiberális oldaltól, míg a liberálisoktól retteg. Példa erre a néhány száz méterre arrébb fekvő német megszállási emlékmű is, amely köré mindaz elhelyezhető, amit azonnal elvinnének, ha azt mások fordított eljellel a Szabadság tér másik oldalán álló szovjet felszabadítási hazugságobeliszk köré tennék.

Mindez teljesen természetes is lehetne, ha a magyar nép kétszer is nem választott volna magának olyan kormányt, amely magát messze nem liberálisnak, hanem konzervatívnak állítja be. És ma a felmérések tanúsága szerint a Jobbik a második legerősebb párt, amelynek szavazói ugyancsak elvetik a liberalizmust. Vagyis az illiberalizmusnak az apparátuson kívül olyan többsége van, hogy „demokratikus deficit” is beszélhetünk.

A kontraszt égbekiáltó. A magyar miniszterelnök tavaly nyári, szó szerint a világot megrengető beszédében arra buzdított, pozitív szemüvegen át kellene egyszer megvizsgálni, hogy mit értek el az illiberális államok, s a felsorolást a földkerekség legsikeresebb és példátlan fejlődést bemutató államával, Szingapúrral kezdte.

Az országnak itt van tehát egy vezetője, akinek a szívét és az eszét kimondottan nem áll távol az illiberális állam, nyilván mindazt érzékelve, amit huszonöt év korlátlan liberalizmus hozott Magyarországnak.

Míg tusványosi beszédére a világ rosszállással és szörnyűlködéssel reagált, addig éppen azoknál talált süket fülekre, akik Orbán Viktorhoz szervezetileg, illetve fizikai távolságban a legközelebb állnak, és az általa meghatározott irányt követni köteleességük lenne. De ennek a fordítottja történik.

A miniszterei kezdve az egész apparátusáig; a rendőrségtől az ügyészségeken át az ötezer forintos parkolásért jogtalanul beszédni akart büntetés helyett milliókat levegőbehajtókig, akik éppen oly könnyedséggel teszik túl magukat a jogszabályokon, mint a „polgári engedetlenség” tagjai, akik akkor törnek be bármely ajtót, vagy zúznak be ablakot, ha annak tulajdonosa jobboldali”. A tisztában vannak azzal, hogy garantált mentességet élveznek a büntetésről, miközben átláthatatlan csatornákon a korábbinál is több pénzt kapnak külföldről, ha a magántulajdon szentségére köpő randalírozásuk átlépi a nemzetközi sajtó esetünkben igen alacsonyra tett érzékenységi küszöbét. Az apparátus pedig nem a főnökéhez, az illiberális irányt is méltató miniszterelnökhöz igazodik, hanem a kis csoportok mögöttes erejét féli agyon magát.

Akik azt hiszik, hogy ez mindenütt így van „Liberáliában”, tévednek. Ott a mindennapok csendjében az „Illiberália” ad otthont. Mint Bajorországban. Ahol a rendőrök nem olyan pótcselekvésekre fordítják erőforrásaikat, mint a kisvárosok nekik is ismert autótulajdonosai rendszeres és felesleges végzálása (papírjaik heti vagy akár évenként egyszeri ellenőrzésére). De próbáljon az ottani szokásokat nem ismerő odatelepülő vagy turista nem egy zsák szemetet, hanem egy papírdarabot a kocsijából az út mentére kihajítani. Míg nálunk egyes helyeken az utóbbi években már-már indiai méretű szeméthegek gyűlnek össze a rendfenntartó erők és a hatalom szemét nem bántva, nemhogy intézkedéseket indukálva.

Vagy térjen be egy „liberális” bajor iskolába, ahol minden osztályban ott lóg a feszület. Tolerancia a más vallásúak vagy etnikumúak iránt? Majd otthon vagy Gyöngyöspatán, kedves Abdullah, Mose és Aiswariya.

A nyugati világ nyílt titka, hogy a liberalizmus szituatívvá vált. A hatalmi helyzetű és pillanatnyi érdekektől függ az alkalmazása. Ki látott egyetlen sajtószabadság-féltő kommentárt, amiért az Euronews televíziót mostanában megvásárolta az egyiptomi esz-Szizsi-féle, ötszáz politikai ellenfelet egy csapásra halálra ítélt diktatúra? De vajon hány száz, a szólásszabadság veszélyeztetése miatt az ég felé süvöltő cikk féltette volna ugyanezt a pánuniós csatornát, ha azt Putyin egyik oligarcha barátja akarta volna megvenni?

Ezt az apparátusnak is meg kellene értenie. Ne háromezer embert rettegjen, hanem tartsa tiszteletben a többség illiberális óhaját és rendigényét, amelyet a miniszterelnök is kifejezett. A sátrakat takarítsa el, a közlekedési útereket tartsa nyitva.

Lovas István – magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következő címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu>

Ajánló
